

Publicerad 2014-01-16 01:00 av filke

När hon förstår var vi redan länge varit

En ensam tomt som jag sett alltför mycket av

En lockande ödslighet bevittnad i min förbifart

Har begravda journaler jag måste läsa

Hon är den oförstörbara vitaliteten

Som jag vill bryta ned

Hon är glädjen i önskan att dö

Hon vet vad som står mittemot

Myriader av spretiga insektsben

Emotionell och biologisk avsmak

Hon har förmågan att klä av mig

Själv med blixtlås intakta

Hon är den villkorslösa punkten

Men utan förvarning

Ändras allt och inget

Plötsligt står hon där

Naken - lämnar ut, tar in

Just när jag skulle

Lämna henne för gott

Försvåras saker betydligt

När hon förstår

Var vi redan länge varit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filke med Poeter.se id #30618 innehar upphovsrätten